

NUMMER 9

På randen af det store intet

20. maj 2018 af [Michael Lindal Andersen](#)

0

ANTI-GONE

999999

Forfatter/tegner: Connor Willumsen

Forlag: Koyama Press

Form: Paperback, 120 sider i sort-hvid

Vejl. pris: 130 kr

Udgivelsesår: 2017

Udgivelsesland: USA

Det er ikke så lidt, den canadiske indietegneserieskaber Connor Willumsen vil med sin banebrydende tegneserie, *Anti-gone*. Der er meget at undre sig over i denne sære tegneserie, og det er en god ting.

Lad os starte på overfladen, før vi dykker ned i dybet. Forsiden er faktisk ikke særligt pæn. Lilla med et hul i midten, hvor man ser, hvad der ligner en naivistisk stregtegning af en øde ø. Papomslaget rammer altså denne tegning ind. Titlen står lidt fnidret og utydeligt på forsiden, og det lugter lidt af

noget hjemmelavet. Det MODSATTE af et moderne, toptunet, hi-def og megaliret produkt skabt på en af de der computere, der efterhånden kan det hele.

Bladrer man hurtigt igennem siderne for at danne sig en ide om bogens tegnestil, så opdager man at den naivistiske stregtegning af øen er ret rammende for Willumsens stil, og man opdager også, at "naivistisk" er det forkerte ord at bruge til at beskrive den. Der er mere på spil og en langt større kontrol over virkemidlerne. Det kommer vi til, når vi dykker ned i dybet. Men allerede ved det første indtryk bliver man klar over, at forsiden er bedragerisk. Og så er der noget med den måde, hvorpå alle sider fremstår en kende slørede på. Tegningerne er tegnet på madpapir og så scannet hen over baggrunde i forskellige toner fra hvidt til mørkegråt. Det giver et helt særligt, lidt *fuzzy* udtryk, som jeg ikke har set i nogen anden tegneserie. Man aner også, at Willumsen gør andre ting med sideopbygninger, end man er vant til. Hvad er det her lige for en tegneserie?

SØG

NYESTE KOMMENTARER

- 🔍 Tobias til [Steve Ditko 1927-2018](#)
- 🔍 Kristian Bang Larsen til [Steve Ditko 1927-2018](#)
- 🔍 Anders til [Far er en klovn](#)
- 🔍 Malene Hald til [Far er en klovn](#)
- 🔍 Pia til [Far er en klovn](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

9

Nummer 9 - magasin ...

2449 Synes godt om

Synes godt om side Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier

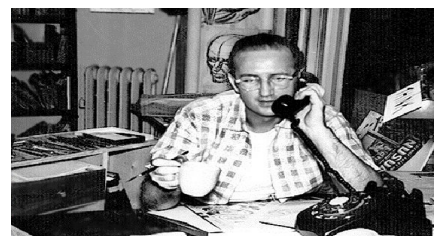
i lørdags

Bøj dig for Steve Ditkos ubøjelighed, og lad være med at sige 'hvil i fred', skriver Mårdøn Smet i sine mindeord om en af de mest betydnings- og gådefulde amerikanske superhelte tegnere, der netop er død.

Steve Ditko 1927-2018

SENESTE INDLÆG

Næste lag i oplevelsen af “Anti-gone” kunne være den såkaldte handling. Altså den tråd, man som læser knuger sig til, når man bliver kastet ud i enhver fortælling. Det er svært at lade være. Vi møder to unge mennesker på en øde ø. Han hedder Spyda og er en bøf af en ung gut, der har krøllet svensker garn, går med solskærm og er nærmest afhængig af at citere film og lave referencer til populærkultur. Han er ligefrem selv klar over, at han ikke kan lade være og begræder dette lidt. Men han ved ikke, hvordan han skal stoppe sig selv. Hun hedder Lynxa og gemmer sit ansigt bag et par kæmpestore solbriller og en faglitterær bog, hun helst ikke slipper. De er kærestere og noget så ubekymrede og ligeglade med verden omkring dem. Når de taler sammen er det aldrig dybe samtaler, og de boller nærmest bare, fordi de keder sig. Da de tager en sejltur, møder de en sær, lille skabning, der mest af alt ligner en figur fra “Spy vs Spy” fra “Mad Magazine”, altså en klassisk humortegneseriefigur, der pludselig stikker hovedet inden for i et visuelt univers, han ikke burde passe ind i. Han er sælger og får prakket nogle ubrugelige ting på de to forbrugere. Han giver dem også to fribilletter til, hvad der skal vise sig at være en kæmpe biograf i en nærliggende by. Dem tager de imod, da alt kan bruges, når man ikke ønsker at forholde sig til virkeligheden.

Resten af fortællingen handler om en tur ind til byen. Det viser sig, at byen er oversvømmet og nærmest ligger i ruiner i bedste “Linda og Valentin”-stil. Verden er altså postapokalyptisk, men det kan man ikke mærke på hverken Spyda, Lynxa eller alle de andre figurer, vi møder. En tur i biffen under indflydelse af sære, oplevelsesfremmende stoffer fylder overraskende mange sider og viser sig at være en skelsættende begivenhed for de to. Mere skal ikke siges. Blot at man som læser altid er på usikker grund og ikke har en jordisk chance for at regne ud, hvor Willumsen, Spyda og Lynxa er på vej hen.

-

Supersnak: Ant-Man & The Wasp er ... da okay?
6. juli 2018
-

Et rigtigt tegneseriehold
29. juni 2018
-

Verden ifølge Seriemagasinet: Alle veje fører til JFK
28. juni 2018
-

Du vil ha' mig - eller hur?!
27. juni 2018

tegneseriesprog.

“

Det er meget stærkt. Og ser bedragerisk enkelt ud.

Willumsen er en mester i bevægelse, mimik og kropssprog og bruger oven i hatten meget få midler. Dette er – hvis man spørger mig – meget mere værd for en tegner end evnen til at tegne detaljer og “så det ligner”. Bevægelser og kropssprog taler mere end ord i *Anti-gone*, og selvom Spyda og Lynxas samtaler er nærmest indholdsløse (omend skrevet med klar, nærmest kirurgisk præcis dialog, der ofte handler om alt andet end det, der bliver snakket om), så bliver de to ridset noget så flot op gennem kropssprog, bevægelser, dynamiske streger og små forskelle fra ramme til ramme. Da vi første gang – meget usædvanligt – ser Lynxa uden solbriller på, blev jeg meget overrasket over, hvordan hun ser ud inden under denne sære maske. Hendes øjne, næse og ansigtsudtryk er så anderledes fra det, man tror, man oplever i resten af historien, at dette ene billede ender med at stå ufatteligt stærkt og tilføjer en usikkerhed og en mystik omkring figuren, som får en til at tvivle på alt, hvad der er gået forud. Det er meget stærkt. Og ser bedragerisk enkelt ud.

Imponerende er også Willumsens brug af detaljegråd. Sommetider tegnes figurer helt uden baggrunde blot for at klippe til næste side, der er et mere eller mindre postapokalyptisk bybillede med alle de detaljer, der hører sig til. Andre gange reduceres figurer til ansigtsudtryk, der hænger løst i luften uden andre detaljer i rammen. På et

er et billede af en fritsvævende hestehale, der nu er sat op. Willumsen har tegnet bevægelsen og fokuserer til sidst på det endelige resultat revet løs fra miljøet og figuren, der har udført handlingen. Det er ikke en vigtig plotdetalje, at Spyda sætter elastik i håret, men denne dvælen ved handlingen føles rigtig for figuren, og så er det virkelig overskudsagtigt rent formmæssigt. Vi mindes i al stilfærdighed om, at tegneserier i den reneste form IKKE blot er storyboards, der skal drive en handling fremad, men sin helt egen, flydende måde at fortælle på.

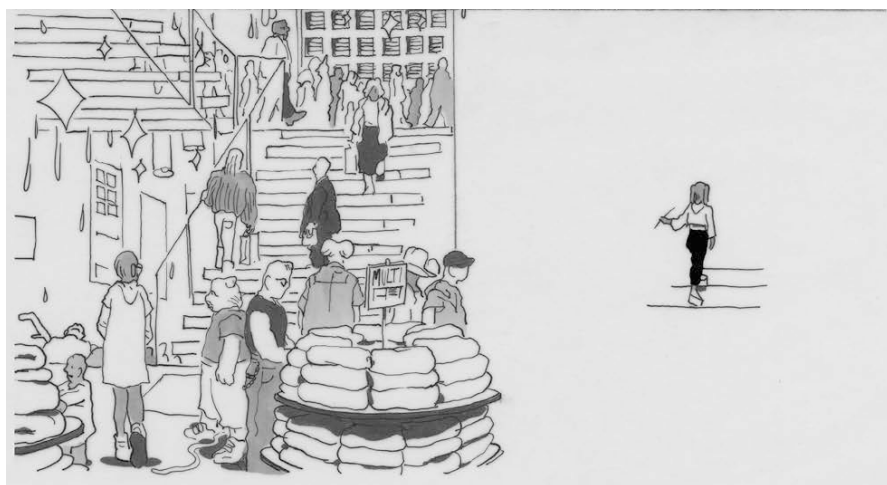
Willumsen har, hvad der med en vis forsigtighed kan kaldes for en enkel streg. Der dvæles ikke ved unødvendige detaljer, og det hele føles meget umiddelbart. Sideopbygningerne kræver sommetider et ekstra kig, men ikke på en måde, der er bremsende for læsningen. Der dikteres et læsetempo, der er betydeligt lavere end i de fleste mainstreamtegneserier. Vi er ikke helt på Mårdøn Smet-niveau, men denne insisteren på at tvinge læserens blik til at blive på siden og den enkelte ramme, at afkode og forstå billeder og streger, kan godt minde lidt om den måde, jeg – for jeg kan kun tale for mig selv her – oplever dansk tegneseries *grand old mans* tegneserier på. Uden at deres tegnestile som sådan kan sammelignes.

Så vidt førstehåndsindtrykket, forsiden, handlingen og tegnestilen. For hvad VIL Willumsen med “Anti-gone”? Nu kaster vi os med hovedet først ud i dybet.

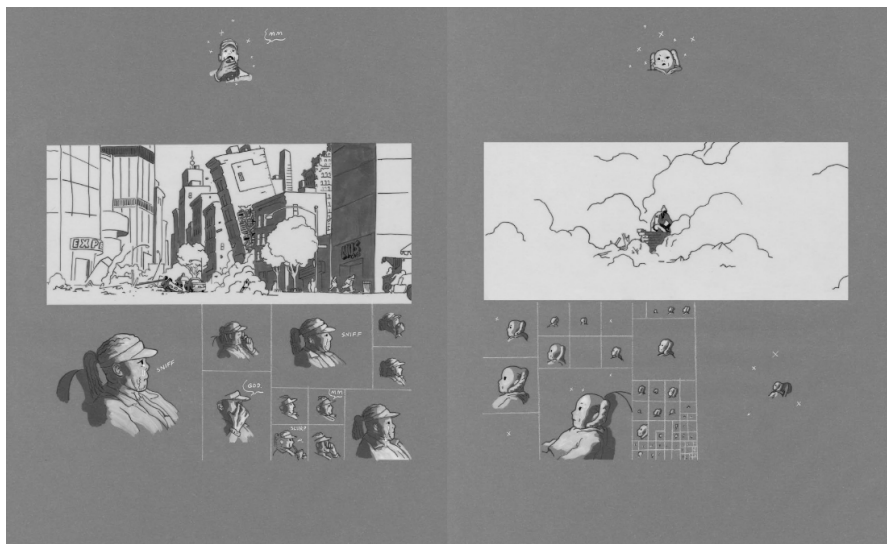

forbedre os.

Man kan naturligvis godt være reduktionistisk og kalde *Anti-gone* for et formeksperiment, der leger med tegneseriesproget på nye og snedige måder. Et værk, der forholder sig til tegneseriet som medie. Men det har vi jo allerede tygget os igennem ovenfor. Bogen kan også ses som en fortælling om, hvordan vi mennesker er ude af stand til at forbedre os. En sortsindet meditation over, hvordan vi umælede og dumt fortsætter, som om intet var hændt, selv efter katastrofen faktisk er indtruffet. Willumsen holder et spejl op foran den vestlige verdens kultur og især vores klimamæssige skyklapper og minder os om, at vi i dag lever i en verden på kanten af katastrofen, men ikke rigtigt for alvor bekymrer os om det. Vi lever, som vi altid har gjort og lader som ingenting. Spyda og Lynxa kan velsagtens læses som den mest ekstreme udgave af denne måde at forholde sig til verden på. Der leges også med ideen om en voldelig regering, der undertrykker en ligegyldig befolkning. Vold er nemlig HELLER ikke noget, man forholder sig til i bogens univers. Der sker bare.

Men *Anti-gone* er også en sært rørende kærlighedshistorie om et par, der måske og måske ikke passer sammen. Et par, der ikke kommunikerer eller forholder sig til hinanden som mennesker. De er levende mennesker, der ånder og eksisterer foran os, og deres ægthed drukner ikke i form og satire. For *Anti-gone* er selvfølgelig også en satire over vores forbrug af medier og underholdning, og hvordan vi bruger dem til at holde den virkelige verden på beroligende afstand. Den giver et grupvækkende bud på filmmediets fremtid, hvilket faktisk er et emne, jeg ikke har set behandlet i stor stil inden for science fiction-genren. Selv på film forestiller filmskabere sig aldrig, at deres eget medie og kunstform har en fremtid. Hos Willumsen er der så tale om en dystopi, der burde kunne få enhver seriøs filmfan til at skribe i rædsel og hoppe ud fra den nærmeste bro. Fordi fuck en fremtid, hvor man bruger bevidsthedsudvidende stoffer til at vinkle oplevelsen i forskellige retninger og højne interaktionen med det sandsynligvis hule værk, der vises på lærredet foran en. Som om 3D, 4D og alle de andre overflødige D'er ikke var slemme nok.

Anti-gone handler om alle disse ting, og sjovt nok kan værket rumme det hele. Willumsen doserer tingene så fint og fortæller dem på en så personlig og særlig måde, at man som læser nærmest blot er med på rejsen, og selv efter to gennemlæsninger blev jeg overrasket over ting, der skete. I den sammenhæng skal det også nævnes, at bogens titel KUNNE referere til Antigone, der var datter af selveste Ødipus. Hun satte gudernes vilje over menneskets, da hun insisterede på at hendes broder blev begravet på trods af dennes påståede synder. Hvad præcis Willumsens hensigt er i denne sammenhæng, må man spørge mere klassisk lærde læsere end mig om.

Hovedpersonerne er – indrømmet – den slags mennesker, jeg nok helst undgår at omgås. Overfladiske og poppede uden omtanke for deres omgivelser. Underholdningssyge og uden forståelse for de konsekvenser, deres livsstil måske har for resten af verden. Man kan sagtens forestille sig dem hænge ud sammen med *Familien fra Bryggen* eller et sted i menneskemængden til en Justin Bieber-koncert, totalt fucked op på et eller andet. Men Willumsen er ikke fordømmende på den der klassiske måde, som indietegneserier kan være fordømmende på. Der er forsonende træk, og især Lynxa har man en fornemmelse af måske rummer mere, end man ser på overfladen.

Se lige, hvordan Willumsen skildrer en sejltur forbi et vindue, hvori der sidder en hund. Omgivelserne i baggrunden, og bevægelsen er hos vinduet og ikke skibet, som man ikke engang ser.

Og så er der hele slutningen, men den kan vi ikke snakke om. Willumsens inderste hensigter er ikke nødvendigvis mere klare efter endt læsning, og man efterlades med en forbandet trang til at læse bogen igen (og igen) i et forsøg på at blive klogere på dens mange dybder, særheder og dens egentlige formål.

Anti-gone er en mageløs, nyskabende og helstøbt tegneserie, der nærmest bliver uoverskueligt imponerende, når det går op for en, at Connor Willumsen faktisk ikke har andre større værker på samvittigheden. Hvad skal alt det talent dog ikke kunne ende med?

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

📖 *Anti-gone*, Connor Willumsen, indie-tegneserier, Koyama Press, Pingprisen 2018

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

FORRIGE ARTIKEL

[Fra søvnløse nætter til
Kickstarterkampagne](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Kongen vender tilbage](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Pingprisen 2018: glade vindere og gode tabere

13. juni 2018 af [Kristian Bang Larsen](#)

🗨️ 2

Ivar Gjørup får Pings ærespris 2018

7. juni 2018 af [Matthias Wivel](#)

🗨️ 1

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk

TEGNERIE-RESURSER

[Dansk Tegneserieråd](#)
[Danske Tegneserieskabere](#)
[Comicwiki](#)

såvel nye som garvede tegneserielæsere. [Læs mere her](#)

[Art Bubble](#)

[Storm P. Museet](#)

[The Animation Workshop](#)